

Josep Cobo: “No es tracta d’actualitzar el llenguatge del cristianisme, sinó d’entendre’l millor”

Catalunya Religió Dt. 20/02/2024

ELOI ARAN -CR | En el marc de la 17a Jornada de Pastoral Educativa de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), sota el lema 'vitAnima', ha tingut lloc la taula rodona sobre la temàtica 'Educar des de l'Evangelí al s.XXI'. En aquesta ocasió s'ha comptat com a moderadora amb la periodista **Laura Mor**, cap de comunicació de Vedruna Catalunya Educació, i, com a experts, tres autors amb obra

publicada a Fragmenta Editorial: **Joan Gómez**, autor de *Laïcitat, religions i prejudicis*; **Josep Cobo**, autor de *Anatomía del cristianismo* i **Oriol Quintana**, autor de *La mandra*. Tots ells, per altra banda, han tingut relació amb el món educatiu, ja sigui assessorant centres educatius sobre diversitat religiosa, com a docent de filosofia, o dins de la càtedra de 'Pensament Cristià' a l'Institut Químic de Sarrià, respectivament. La trobada ha comptat amb cent vint-i-vuit participants provinents de tot el territori i institucions adherides a la FECC.

La taula rodona s'ha iniciat amb una breu exposició per part de cadascun dels components responent a la temàtica plantejada. Gómez ha destacat que la diversitat religiosa no és una moda, sinó un fet actual que, lluny de la indiferència o la permissivitat, aporta criteris i valors per a poder oferir una educació que acompanyi en el creixement des d'allò que és l'alumne mateix. També ha posat l'accent en el fet que les escoles no han de mirar tant "el què es creu" sinó "el com es creu", tot fent referència a la frase del sociòleg de les religions, **Joan Estruch**, en diferenciar "Aquells que creuen que saben d'aquells que saben que creuen".

“EL CRISTIANISME NO ÉS LA GESTIÓ
D'UNA OFERTA GASTRONÒMICA AL
CENTRE EDUCATIU, SINÓ UNA
VERITAT”

Cobo, per la seva part, ha destacat que el Déu que es revela al Gòlgota (Mc 15,39) no és homologable a les religions; que el cristianisme, abans que una creença, és més aviat una confessió: Déu penja d'una creu. Per tant, el cristianisme no és la gestió d'una "oferta gastronòmica" al centre educatiu, sinó una veritat; que el fons de la qüestió plantejada no és actualitzar el llenguatge del cristianisme, sovint infantilitzat amb "ninotets", sinó entendre'l millor. D'aquí la importància

dels relats que tenen presència a l'escola, perquè són aquestes històries les que poden donar resposta a quina vida poden esperar aquells que aparentment no compten per a Déu, ni per als homes.

Finalment, Quintana ha apuntat que, amb la Doctrina Social de l'Església, la qüestió plantejada no hauria de ser difícil de tractar a les escoles, atès que existeixen valors compartits que fan que l'Evangeli no sigui problemàtic des d'un punt de vista de l'ètica. Una altra cosa és com s'educa a l'escola explícitament cap a l'Evangeli i què volem fer amb l'herència cristiana, com ara el llegat del fundador i del carisma institucional. En aquest sentit, Quintana proposa la màxima varietat en l'oferta gradual de la pastoral de l'escola perquè tothom hi tingui cabuda: primer crear comunitat, segon créixer en l'espiritualitat i, tercer, oferir propostes explícites.

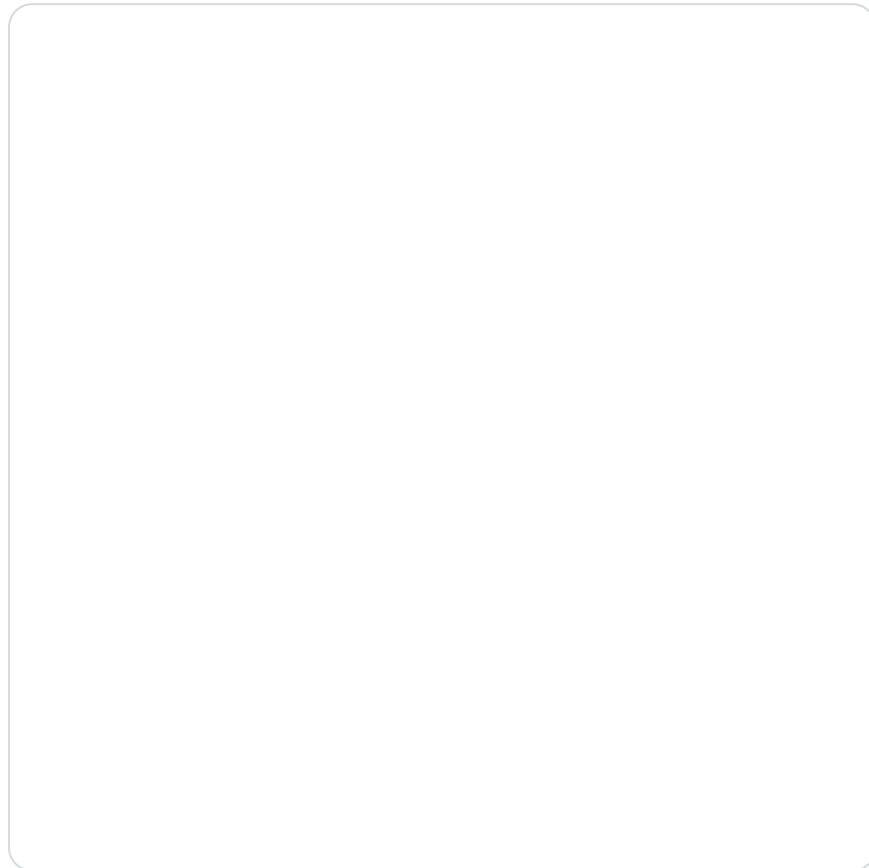
El diàleg posterior entre els ponents, tot i que ha estat breu, també ha fet pensar als assistents, doncs, al capdavant, han aparegut qüestions com "si som escola cristiana, a quin Déu no servim?" o bé "Quina és la resposta de l'escola cristiana als qui oloren malament?". En una piulada posterior, a tall de cloenda, Gómez ha apuntat:

Joan Gómez i Segalà@JoanBGS · [Follow](#)

Quan participes a una taula rodona no saps mai a on et portarà el debat

La Jornada [#17JPE](#) plantejava "com educar des de l'Evangeli al segle XXI"

I hem acabat reflexionant sobre on ha de posar èmfasi l'escola cristiana: "Déu és amor" o "Déu és Jesús crucificat i ressuscitat"?

5:54 PM · Feb 16, 2024

14

Reply

Share

[Read 2 replies](#)

Potser Cobo hauria respost que el Déu-Amor confessat en el cristianisme no és el de la cançó *Love is in the air*, sinó aquell que ha davallat per prendre la condició d'esclau.